

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) var hverken enig med Flertallet eller med det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) med Hensyn til dette Spørgsmaal. Han stod paa en Maade som hævet over os og gav navnlig Flertallet en Belæring om, hvorledes vi efter hans Skøn skulde begrunde vore Udtalelser om denne Sag. Jeg takker det ærede Medlem for denne Belæring, men jeg vil dog paa Flertallets Vegne hævde, at vi nok selv ville være om at motivere vore Udtalelser, og den Maade, hvorpaa vi have motiveret dem, kalder jeg fuldt forsvarelig; enten saa det ærede Medlem vil kalde det en Motivierung af Hensyn til Venstre eller til Højre. Det ærede Medlem synes jo at forudsætte, at vi ikke vidste noget om, at der var gaaet Forhandlinger forud for det, som passerede den 1ste April 1894. Det ærede Medlem maa være overbevist om, at i alt Fald jeg kender disse Forhandlinger i det mindste lige saa godt som det ærede Medlem, idet jeg har gjort mig bekendt med dem, og det er jo ikke et Spørgsmaal, som ikke har været fremdraget; at Gendarmerikorpset skulde afvikles. Man kunde heller ikke være i Tvivl om, hvor Pengene skulde komme fra, idet det ærede Medlems Meningsfæller i det andet Ting ikke vilde, om jeg saa maa sige, lægge Ryg til og give en Bevilling til at faa en Afvikling uden for Supplementspærioden, altsaa efter 1ste April 1894. Det antager jeg har været Grunden. I et hvert Tilfælde svarede den daværende Ordfører i Folketinget paa Finansministerens Opfordring dertil noget i den Retning, Ministeren sagde, at der ikke var noget i Vejen for at afvikle Gendarmeriet, men man maatte have nogle Penge til at afvikle for. Dertil svarede Ordføreren i det andet Ting, at det vidste han ikke noget om, det havde han ikke noget Mandat til at sige Ja til. Vi vide jo, hvorledes Situationen var den 1ste April 1894, og med Hensyn dertil skal jeg sige, at den Begrundelse, vi have givet, tilfredsstillende os overmaade godt, og det ærede Medlems Bemærkninger i saa Henseende kunde han for vort Vedkommende godt have sparet.

Justitsministeren (Rump): Den ærede Ordførers Udtalelser over for mine Bemærkninger vise mig, hvad jeg nok havde tænkt mig, at hvad der har bevæget Udvalget til over for dette Punkt paa mit Regnskab at mene, at det burde følge Statsrevisionen; var blot Brugen af denne Betegnelse: „Udgift uden for Budgettet“;

og den findes i Statsrevisionens Betænkninger baade for 1895—96 og 1896—97. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at dette ikke er noget nyt af Statsrevisionen; thi det er en Bemærkning, som findes tidligere — hvor tidligt ved jeg ikke — men den findes allerede i 1892—93, og ligeledes da paa § 26 vedrørende Justitsministeriets Udgifter. Der findes der „uden for Budgettet“ Udgifter i Henhold til Loven af 11te Marts 1892 angaaende Udarbejdelse af ny Skøde- og Panteregistre paa Færøerne 656 Kr. 92 Øre. Og saa er der ingen Bemærkning gjort af Statsrevisionen; hvilket viser, at Statsrevisionen heller ikke med denne Bemærkning „uden for Budgettet“ har forbundet nogen Tanke om noget særligt slemt. Den saa sig den Gang ikke foranlediget til at gøre nogen Bemærkning om, at der manglede Hjemmel til at afholde denne Udgift uden for Budgettet; det er først senere, det er kommet frem.

Oct. Hansen: Angaaende Overskridelsen paa Kontoen for de smitsomme Sygdomme hos Husdyrene maa jeg maaske gøre den almindelige Bemærkning, at de ærede Medlemmer, der have imødegaaet, hvad jeg sagde før, have taget Sagen noget for juridisk. Jeg har ikke villet have det taget som et Retsspørgsmaal. Det kunde ikke falde mig ind, at den Overskridelse, som her foreligger, og som vistnok har været fuldstændig nødvendiggjort ved Forholdene, skulde tages som et Retspørgsmaal; thi naturligvis, naar Kreaturerne faa Snive eller Difteritis, eller hvad de nu faa, maa man udgive, hvad der skal udgives efter de bestaaende Love. Det var, som sagt, ikke min Mening at ville tage dette som et statsretligt Spørgsmaal, som om Rigsdagen skulde gøre Ansvar gældende mod Ministeren, fordi denne Overskridelse ikke var optagen paa Tillægsbevillingsloven, men det forekommer mig, at naar der er et rigtig godt, om jeg saa maa sige, parlamentarisk eller konstitutionelt Forhold mellem Rigsdagen og vedkommende Minister — og man har dog vel Lov til at forudsætte og ønske, at der skal være et saadant Forhold til Stæde — saa er det almindelig konstitutionel Høflighed, at en Minister, der inden 1ste April har fortalt Rigsdagen, at 20,000 Kr. ville slaa til, men 3—4 Maaneder efter ser, at det nemt kan løbe op til det nidobbelte, kommer om Efteraaret eller Vinteren, naar han forelægger Tillægsbevillingsloven, og gør Rigsdagen opmærksom derpaa,